

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки

про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи та капітал

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 04.03.94 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 26.05.95 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 05.06.2000 р.

Уряд України та Уряд Сполучених Штатів Америки, підтверджуючи їх бажання розвивати та зміцнювати економічне, наукове, технічне та культурне співробітництво між обома Державами, та бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи та капітал, домовились про таке:

СТАТТЯ 1

ЗАГАЛЬНА СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

1. Ця Конвенція застосовується до осіб, що є резидентами однієї чи обох Договірних Держав а також до інших осіб, якщо це спеціально передбачено в Конвенції.

2. Ця Конвенція не буде ніяким чином обмежувати будь-яке виключення, звільнення, вирахування, кредит або інше звільнення, визначене тут або надалі

а) законодавством однієї з Договірних Держав; або

б) будь-якою іншою угодою між Договірними Державами.

3. Незважаючи на будь-які положення Конвенції за винятком параграфа 4 Договірна Держава може оподатковувати відповідно до її внутрішнього законодавства резидентів (як це визначено Статтею 4) (Резиденція) цієї Держави, та у випадку Сполучених Штатів Америки - їх громадян та колишніх громадян.

4. Незважаючи на положення параграфа 3, Договірними Державами надаються такі переваги:

а) відповідно до параграфа 2 Статті 9 (Асоційовані підприємства), параграфа 1 Статті 19 (Пенсії) та Статті 24 (Звільнення від подвійного оподаткування), 25 (Недискримінація) та 26 (Процедура взаємного узгодження); та

б) відповідно до Статті 18 (Державна служба), 20 (Студенти, практиканти та дослідники) і 28 (Дипломатичні агенти і консульські службовці) для фізичних осіб, які не є ні громадянами цієї Держави, ні, у випадку Сполучених Штатів Америки, фізичними особами, що мають там іммігрантський статус.

СТАТТЯ 2

ПОДАТКИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ

1. Податками, до яких застосовується ця Конвенція, є:

а) у Сполучених Штатах Америки: Федеральні податки на доход, які запроваджені Внутрішнім Кодексом Доходів (за винятком податку на накопичення валового прибутку, податку на приватну холдингову компанію, податків на соціальне страхування) та акцизного податку, що стягується з інвестиційних доходів приватних фондів (в подальшому податок США);

б) в Україні: податок на доход (прибуток) підприємств та прибутковий податок з громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства.

2. Конвенція буде застосовуватись також до будь-яких суттєво подібних податків, які будуть запроваджені після дати підписання Конвенції в додаток до або замість вже існуючих податків, включаючи податки, які суттєво подібні до тих, які у даний час існують в одній Договірній Державі, але не в іншій Договірній Державі і які пізніше введено іншою Договірною Державою. Компетентні органи однієї Договірної Держави повинні повідомляти один одного про будь-які значні зміни, які були зроблені по відношенню до податкового законодавства та будь-які офіційні опубліковані матеріали які відносяться до застосування Конвенції, включаючи пояснення, інструкції і правила або юридичні рішення.

3. Конвенція також буде застосовуватись до будь-якого податку на нерухомість, визначеного у пункті 1 h статті 3 (Загальні визначення), який введений однією з Договірних Держав після дати підписання Конвенції, але тільки якщо такий податок передбачений законодавством такої Договірної Держави.

СТАТТЯ 3

ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо інше не впливає з контексту:

а) термін "Договірна Держава" означає Україну або Сполучені Штати Америки (Сполучені Штати), залежно від контексту;

б) термін "Сполучені Штати" означає Сполучені Штати Америки, але не включає Пуерто-Ріко, Віргінські острови, Гуам чи будь-яку іншу територію, підлеглу Сполученим Штатам. При використанні в географічному значенні термін "Сполучені Штати" включає територіальне море, а також будь-яку територію за межами територіального моря, яка відповідно до міжнародного закону є або може бути визначена як територія, на якій Сполучені Штати можуть здійснювати права стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

с) термін "Україна" при використанні в географічному значенні, включає територіальне море та будь-яку територію за межами територіального моря, яка, відповідно до міжнародного законодавства є, або може бути визначена, як територія, на якій Україна може здійснювати права стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

д) термін "громадянин" означає:

i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

ii) будь-яку юридичну особу, партнерство або асоціацію, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;

е) термін "особа" включає фізичну особу, масток, траст, товариство, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

ф) термін "компанія" означає будь-яку господарську одиницю або організацію, що розглядається як корпоративне об'єднання з метою оподаткування. У випадку України цей термін означає акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю або будь-яку іншу юридичну особу або іншу організацію, яка належить до оподаткування прибутку;

г) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, крім випадків, коли такий транспорт експлуатується виключно між пунктами в одній з Договірних Держав;

h) термін "майно" означає рухоме та нерухоме майно і включає (але не обмежується) готівку, акції або інші папери, що засвідчують власність, векселі, облигації та інші свідчення заборгованості; та патенти, торгові марки, авторські та подібні права або власність;

і) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають, відповідно, підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

ж) термін "компетентний орган" означає:

i) стосовно Сполучених Штатів: Міністерство фінансів або його повноважного представника;

ii) стосовно України: Міністра фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, повинен, якщо з контексту не випливає інше або компетентні органи Договірних Держав не погодяться на загальне значення, яке відповідає положенням Статті 24 (Процедура взаємного узгодження), мати те значення, яке він має відповідно до законодавства цієї Держави щодо податків, на які поширюється Конвенція.

СТАТТЯ 4 РЕЗИДЕНЦІЯ

1. Для цілей цієї Конвенції термін "Резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка відповідно до законодавства цієї Держави належить до оподаткування в ній на підставі свого місця проживання, місця перебування, громадянства, місця корпоратизації чи будь-якого іншого аналогічного критерію. Однак цей термін не включає в себе будь-яку особу, яка належить до оподаткування в цій Державі тільки щодо прибутків з джерел, що знаходяться в цій Державі, або розташованого там майна.

2. Якщо відповідно до положень параграфу 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

а) вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона має постійне помешкання; якщо вона має постійне помешкання в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона має більш тісні особисті та економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або якщо вона не має постійного помешкання в жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона звичайно перебуває;

с) якщо вона звичайно перебуває в обох Державах або не перебуває в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;

д) якщо кожна Держава розглядає її як свого громадянина, або вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною домовленістю.

3. Якщо відповідно до положень параграфу 1 особа, інша ніж фізична особа, є резидентом обох Договірних Держав, компетентні органи цих Держав прагнуть вирішити це питання за взаємною домовленістю та визначають режим застосування цієї Конвенції до цієї особи.

СТАТТЯ 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце комерційної діяльності, через яке резидент в одній Договірній Державі, незалежно від того, чи є він юридичною особою чи ні, повністю або частково здійснює комерційну діяльність в другій Договірній Державі.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місцезнаходження дирекції;

b) відділення;

d) контору;

c) фабрику;

e) майстерню;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

g) магазин або іншу споруду, що використовується для продажу товарів.

3. Будівельний майданчик або будівля, монтажний чи складальний об'єкт, або обладнання, або бурова установка, або судно, яке використовується для розвідки або розробки природних ресурсів, утворюють постійне представництво лише в тому разі, якщо вони існують більше 6 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї Статті, термін "постійне представництво" не вважається таким, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу або поставки товарів чи виробів, що належать резиденту;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать резиденту, виключно з метою зберігання, показу або поставки;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать резиденту, виключно з метою переробки іншою особою;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для резидента;

е) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для резидента будь-якої іншої діяльності підготовчого або допоміжного характеру;

ф) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від "а" до "е".

5. Незалежно від положень параграфів 1 і 2 цієї Статті, коли резидент однієї Договірної Держави здійснює комерційну діяльність в другій Договірній Державі через агента, цей резидент розглядається як такий, що має постійне представництво в цій другій Державі по відношенню до будь-якої діяльності, яка здійснюється цим агентом для цього резидента, якщо цей агент відповідає таким умовам:

а) він має повноваження укладати контракти в цій Державі від імені резидента;

б) він звичайно використовує таке повноваження;

в) він не є агентом з незалежним статусом, на якого поширюються положення параграфа 6; та

г) його діяльність не обмежується тими видами, що перелічені в параграфі 4.

6. Резидент Договірної Держави розглядається як такий, що не має представництва в іншій Договірній Державі, лише якщо він здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, звичайного комісiонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або яка здійснює комерційну діяльність у цій іншій Державі (або через постійне представництво, або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво іншої компанії.

СТАТТЯ 6

ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільського та лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватися тільки в цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має відповідно до законодавства Договірної Держави, на території якої це майно знаходиться. Термін повинен в будь-якому випадку включати майно, віднесене до нерухомого майна, худобу та обладнання, яке використовується у сільському та лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів; морські, річкові і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення параграфа 1 цієї Статті застосовуються також до доходу, одержуваного від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення параграфів 1 і 3 цієї Статті застосовуються також до доходу від нерухомого майна підприємства і до доходу від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

5. Резидент Договірної Держави, який підлягає оподаткуванню в другій Договірній Державі, на доход від нерухомого майна, розташованого в цій другій Державі, може за власним вибором, відповідно до положень внутрішнього законодавства цієї другої Держави, підрахувати податок з цього доходу у чистому вигляді, якби цей доход відносився до постійного представництва в цій другій Державі. Будь-який такий вибір стає обов'язковим на податковий рік, в якому було зроблено вибір, та на всі наступні податкові роки, якщо його не буде скасовано відповідно до процедур внутрішнього законодавства Договірної Держави, та території якої знаходиться нерухоме майно.

СТАТТЯ 7

ПРИБУТОК ВІД КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибуток від комерційної діяльності резидента Договірної Держави може оподатковуватись тільки у цій Державі, якщо резидент не здійснює або не здійснював комерційну діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо резидент здійснює або здійснював комерційну діяльність як вказано вище, прибутки від цієї комерційної діяльності резидента можуть оподатковуватися в цій другій Державі, але тільки в тій частині, яка може бути віднесена до активів або діяльності цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень параграфу 3 цієї Статті, якщо резидент Договірної Держави здійснює або здійснював комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремою та самостійною особою, що здійснює таку ж або аналогічну діяльність в таких же або аналогічних умовах і діяло в повній незалежності щодо підприємства, постійним представництвом якого воно є, та будь-якого іншого асоційованого підприємства в розумінні Статті 9 (Асоційовані підприємства).

3. У визначенні комерційного прибутку постійного представництва допускається вирахування витрат, які понесені для цілей постійного представництва, включаючи виконавчі та загальноадміністративні витрати, як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак, ніякі такі відрахування не можуть бути дозволені по відношенню до сум, якщо будь-які з них мають місце, які сплачуються (інакше, ніж на покриття фактичних витрат) постійним представництвом головному офісу підприємства або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи за управління, або як відсотки за позичку, надану постійному представництву.

4. Прибуток, що відноситься до постійного представництва, повинен визначатися щорічно одним і тим же методом, якщо немає достатньої і вагомої причини для зміни.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупівлі постійним представництвом товарів або виробів для резидента.

6. Для цілей цієї Статті термін "прибуток від комерційної діяльності" означає прибуток, одержаний від активного ведення комерційної діяльності. Він включає, наприклад, прибуток від виробництва, торгівлі, рибальства, транспортування, комунікацій, видобуток корисних копалин, оренди рухомого майна та надання послуг іншій особі. Він не включає доход, отриманий фізичною особою за надання незалежних особистих послуг (у ролі найманого робітника або в незалежному статусі). Доходи фізичної особи від надання послуг у ролі найманого робітника розглядаються в Статті 15 (Залежні особисті послуги). Доходи фізичної особи від надання незалежних особистих послуг розглядаються в Статті 14 (Незалежні особисті послуги).

7. Якщо прибуток від комерційної діяльності включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, тоді положення тих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї Статті.

СТАТТЯ 8 МОРСЬКІ ТА ПОВІТРЯНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

1. Доходи, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських і повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Доходи резидента Договірної Держави від нижчезгаданих видів діяльності оподатковуються тільки в цій Державі:

a) дохід від оренди морських або повітряних суден, що використовуються в міжнародних перевезеннях орендарем;

b) доходи від оренди морських та повітряних суден, які експлуатуються чи не експлуатуються в міжнародних перевезеннях, якщо така оренда є випадковою діяльністю по відношенню до експлуатації морських та повітряних суден в міжнародних перевезеннях орендодавцем;

c) дохід (включаючи демерредж) від використання або оренди з метою використання контейнерів в міжнародних перевезеннях (включаючи трейлери, баржі та відповідні засоби для перевезення контейнерів), і доходи від відчужування таких контейнерів та відповідного обладнання, коли такий дохід є випадковим до доходу, визначеного в цьому підпараграфі "c"; та

d) дохід від відчужування морських та повітряних суден, що використовуються у міжнародних перевезеннях, коли такий дохід є випадковим щодо доходів від використання морських та повітряних суден у міжнародних перевезеннях.

3. Положення параграфів 1 та 2 застосовуються також до доходів від участі в пулі, в спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві.

СТАТТЯ 9 АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. У випадку, коли:

a) особа, яка є резидентом Договірної Держави, прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі особи, яка є резидентом другої Договірної Держави, або

b) одні й ті ж самі особи беруть прямо або посередньо участь у керівництві, контролі або капіталі резидента Договірної Держави і будь-якої другої особи і у кожному випадку в умовах, які були створені або встановлені між двома особами в їх комерційних та фінансових відносинах, відмінних від тих, які мали б місце між двома незалежними особами, тоді будь-який дохід, яких міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до доходу цієї особи і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибуток підприємства цієї Держави і відповідно оподатковує прибуток, по якому підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибуток, таким чином включений, є прибутком, який був би нарахований підприємству першої згаданої Держави, якби умови відносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідне регулювання в сумі податку, що стягується з цих прибутків.

При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції та компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

3. Положення параграфу 1 не обмежують жодну Договірну Державу у застосування свого внутрішнього законодавства при регулюванні доходу, відрахувань, кредитів або знижок між особами, незалежно від того, чи є вони резидентами Договірної Держави, у випадку коли необхідно запобігти ухиленням від сплати податків або чітко визначити дохід будь-яких з таких осіб.

СТАТТЯ 10 ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, і якими фактично володіє резидент другої Договірної Держави, можуть бути оподатковані у цій другій Державі.

2. Однак, такі дивіденди можуть також оподатковуватись у першій Договірній Державі, і відповідно до законодавства цієї Держави, але податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником є компанія, яка володіє не менш ніж 10 відсотками акцій, що дають право голосу (або якщо компанія не має акцій, що дають право голосу, не менш ніж 10 відсотків статутного фонду) та, у випадку України, нерезидент України володіє не менше, ніж 20 відсотками акцій, що дають право голосу, або у випадку, якщо компанія не має таких акцій, то 20 відсотками статутного фонду;

б) 15 відсотків загальної суми дивідендів в інших випадках.

Цей пункт не буде зачіпати оподаткування компаній по відношенню до прибутків, з яких сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає дохід від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, участі у прибутку, також як дохід від інших корпоративних прав, який підпадає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток. Термін "дивіденди" також включає дохід від угод, включаючи боргові зобов'язання, що дають право на участь в прибутках, розмір якого визначається відповідно до законодавства Договірної Держави, в якій виникає дохід. Принагідно до України, цей термін включає дохід, переданий зарубіжним партнерам спільного підприємства, створеного відповідно до законодавства України.

4. Положення параграфів 1 і 2 цієї Статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює або здійснила комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, чи надає або надавала в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і дивіденди дійсно відносяться до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення Статті 7 (Прибутки від комерційної діяльності) або Статті 14 (Незалежні індивідуальні послуги) цієї Конвенції.

5. Компанія, яка є резидентом Договірної Держави і яка має постійне представництво в іншій Договірній Державі або підлягає оподаткуванню по чистій базі в цій іншій Державі відповідно до Статті 6 (Дохід від нерухомого майна) або параграф 1-2 Статті 13 (Доходи від відчуженого майна), може підлягати в цій іншій Державі додатковому оподаткуванню, в додаток до податку на прибуток. Цей податок, проте, не може перевищувати 5 відсотків від частини прибутку після вирахування податку, стягнутого з прибутку в цій другій Державі, та після коригування підвишень та зменшень

активів компанії, що підлягає оподаткуванню в іншій Договірній Державі, яка представляє "суму, еквіваленту дивідендам" таких прибутків.

СТАТТЯ 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, які одержуються та фактично належать резиденту Договірної Держави, можуть оподатковуватися тільки в цій Державі.

2. Термін "проценти" при використанні в цій Конвенції означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення, та, за винятком тих, що описані в параграфі 3 Статті 10 (Дивіденди), незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та призи, стосовно цих цінних паперів, облігацій або боргових зобов'язань, а також будь-який інший доход, який вважається доходом від грошової позики, згідно із податковим законодавством Договірної Держави, в якій виникає доход.

3. Положення параграфу 1 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює або здійснювала комерційну діяльність у іншій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво чи надає або надавала в тій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, проценти відносяться до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення Статті 7 (Прибутки від комерційної діяльності) або Статті 14 (Незалежні особисті послуги).

4. Якщо внаслідок особливих відносин між платником та особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і якоюсь іншою особою сума процентів, що відноситься до боргової вимоги, стосовно якої вони сплачуються, перевищує суму, яку було б узгоджено між платником та особою, яка фактично має право на проценти, при відсутності таких відносин, положення цієї Статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. В такому разі надлишкова частина платежу підлягатиме оподаткуванню відповідно до законодавства кожної з Договірних Держав, з урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 12 РОЯЛТІ

1. Роялті, якими фактично володіє резидент Договірної Держави, можуть оподатковуватись у тій Державі.

2. Однак, такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичним володарем цих роялті є резидент іншої Договірної Держави, податок, який стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій Конвенції означає платежі будь-якого виду, що одержуються як винагорода за використання або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або наукову роботу, включаючи комп'ютерні програми, відеокасети, кінематографічні фільми або плівки для радіо чи телевізійного мовлення; будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за будь-яке інше подібне право або власність; або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення параграфів 1 та 2 цієї Статті не застосовуються, якщо фактичний володар роялті, який є резидентом Договірної Держави, проводить або проводив комерційну діяльність у іншій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, чи надає або надавав в тій іншій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення Статті 7 (Прибутки від комерційної діяльності) або Статті 14 (Незалежні індивідуальні послуги) цієї Конвенції залежно від обставин.

5. а) Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний орган, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Однак, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, чи є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або фіксовану базу у зв'язку з яким зобов'язання сплатити роялті виникає та такі роялті виплачуються таким постійним представництвом або фіксованою базою, тоді вважається, що такі роялті виникають у тій Державі, в якій це постійне представництво або фіксована база розташовані.

б) Якщо підпараграф "а" не приводить до того, щоб вважати роялті як такі, що виникають в одній із Договірних Держав, та роялті стосуються використання або права використання в одній Договірній Державі будь-якої власності або права, описаних у параграфі 3 вважається, що вони виникають у цій Державі.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником та фактичним володарем або між ними обома та будь-якою третьою особою сума роялті, яка має відношення до використання, права або інформації, за яку вони сплачуються, перевищує суму, яка була узгоджена між платником та фактичним володарем при відсутності таких відносин, положення цієї Статті будуть застосовуватися тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу підлягатиме оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 13

ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ МАЙНА

1. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначено у Статті 6 (Доход від нерухомого майна) цієї Конвенції і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи від відчуження:

а) акцій компанії (незалежно від того, чи є вона резидентом Договірної Держави), майно якої складається головним чином з нерухомого майна, що знаходиться у Договірній Державі;

б) паїв у партнерстві, трасті або маєтку (незалежно від того, чи є вони резидентами Договірної Держави) в межах, що відносяться до нерухомого майна, яке знаходиться в Договірній державі, можуть оподатковуватись у тій Державі.

Для цілей цього пункту термін "нерухоме майно" включає акції компанії, визначені у підпараграфі "а", або у партнерстві, трасті або маєтку, які визначені у підпараграфі "б", та у випадку Сполучених Штатів, включає проценти від нерухомого майна Сполучених Штатів, як визначено в Розділі 897 Кодексу Внутрішніх Прибутків (або в будь-яких законодавчих актах про успадкування).

3. Доходи від відчуження особистого майна, що відноситься до постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, або яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання

незалежних особистих послуг, та доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої фіксованої бази можуть оподатковуватись у тій другій Державі.

4. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого, ніж те, яке визначено у параграфах 1 - 3, підлягають оподаткуванню тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

СТАТТЯ 14 НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. Доход, одержаний фізичною особою, яка є резидентом Договірної Держави, від виконання особистих послуг незалежного характеру, підлягає оподаткуванню тільки в тій Державі, за винятком, якщо:

а) такі послуги надаються чи надавалися в іншій Договірній Державі; та

б) доход відноситься до постійної бази, яку фізична особа має або мала з метою регулярного надання таких послуг в тій іншій Державі. У такому випадку доход, який відноситься до такої постійної бази, може оподатковуватись у тій іншій Державі відповідно до принципів, аналогічних принципам Статті 7 (Прибутки від комерційної діяльності), для визначення суми прибутку від комерційної діяльності та віднесення прибутку від комерційної діяльності до постійного представництва.

2. Термін "незалежні особисті послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, дантистів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15 ЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. Відповідно до положень Статей 18 (Державна служба) та 19 (Пенсії), платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в іншій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у тій другій Державі.

2. Незважаючи на положення параграфа 1 цієї Статті, винагорода, одержана резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в іншій Договірній Державі, підлягає оподаткуванню тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач знаходиться в іншій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183-х днів протягом відповідного податкового року; та

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом іншої Держави: та

в) витрати по сплаті винагороди не несе постійне представництво або фіксована база, яку наймач має в іншій Державі.

3. Винагорода, одержувана резидентом Договірної Держави, яка б в іншому випадку оподатковувалась у другій Договірній Державі згідно із попередніми положеннями цієї Статті, може оподатковуватись тільки у першій згаданій Державі, коли вона сплачується у зв'язку з наймом як учасника екіпажу морського або повітряного судна, яке здійснює діяльність у міжнародних перевезеннях.

СТАТТЯ 16

ДИРЕКТОРСЬКИЙ ГОНОРАР

Директорські гонорари та інші аналогічні платежі, одержувані резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії або аналогічного органу, який є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі, виключаючи випадки, коли вони одержують виплату за послугу, здійснювану у першій згаданій Державі.

СТАТТЯ 17

АРТИСТИ ТА СПОРТСМЕНИ

1. Незважаючи на положення Статей 14 (Незалежні особисті послуги) та 15 (Залежні особисті послуги), доход, одержуваний резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом чи спортсменом, від його особистої діяльності, якщо така здійснюється у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цьому статусі, як такий нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незважаючи на положення Статей 7 (Прибутки від комерційної діяльності), 14 (Незалежні індивідуальні послуги), 15 (Залежні особисті послуги), оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена. Для цілей попереднього речення доход працівника мистецтва або спортсмена буде вважатися таким, що не нараховується іншій особі, якщо встановлено, що ні працівник мистецтва, ні спортсмен, ні особа, що причетна до цього, не беруть участі прямо або посередньо у прибутку такої іншої особи будь-яким чином, включаючи одержання відстрочених винагород, премій, гонорарів, дивідендів, розподіл у партнерстві та інших розподілах.

3. Незважаючи на положення параграфів 1 і 2, доход, одержаний резидентом Договірної Держави, таким як артист або спортсмен, буде звільнено від податку іншою Договірною Державою, якщо візит до цієї іншої держави субсидується, головним чином, суспільними фондами першої згаданій Держави або її політичним підрозділом, або місцевим органом влади, чи здійснюється відповідно до особливої домовленості між двома Урядами Договірних Держав.

СТАТТЯ 18

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, яка сплачується із суспільних фондів Договірної Держави її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади фізичній особі стосовно послуг, наданих під час виконання послуг державного характеру;

б) Однак, така винагорода підлягає оподаткуванню тільки в іншій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є громадянином цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або з фондів, створених Договірною Державою, її політичним підрозділом або місцевим органом влади цієї Держави фізичній особі стосовно послуг, що надаються цій державі, її політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;

б) Однак, така пенсія може також оподатковуватися в Другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і громадянином цієї другої Держави.

3. Незважаючи на положення параграфів 1 та 2, положення Статті 14 (Незалежні особисті послуги), Статті 15 (Залежні особисті послуги) або Статті 19 (Пенсії) будуть застосовуватися до виплат, які сплачуються по відношенню до послуг, що здійснюються у зв'язку з проведенням комерційної діяльності, залежно від обставин.

СТАТТЯ 19 ПЕНСІЇ

1. Допомога по соціальному забезпеченню та інші соціальні пенсії, сплачувані Договірною Державою, інші, ніж у зв'язку з минулою роботою, можуть оподатковуватися тільки в цій Державі.

2. З урахуванням положень Статті 18 (Державна Служба) пенсії та інші подібні винагороди, що одержуються та фактично належать резиденту Договірної Держави у зв'язку з минулою роботою, можуть оподатковуватись тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 20 СТУДЕНТИ, ПРАКТИКАНТИ ТА ДОСЛІДНИКИ

1. Фізична особа, яка є резидентом Договірної Держави на початку своєї поїздки до іншої Договірної Держави та яка тимчасово перебуває у цій іншій Державі з основною метою:

а) навчання в університеті або іншому зареєстрованому вищому освітньому закладі в тій іншій Державі; або

б) проведення навчання, необхідного для підвищення її кваліфікації щоб працювати за професією або спеціальністю; або

в) навчання чи проведення наукових досліджень як одержувач стипендії (гранту), виплат на утримання або інших подібних платежів від урядових, релігійних, благодійних, наукових, літературних чи освітніх організацій,

звільняється від оподаткування в тій іншій Державі щодо платежів, що надходять з-за кордону для цілей утримання, здобуття освіти, навчання наукових досліджень або практики, та щодо стипендій (грантів), виплат на утримання або інших подібних платежів.

2. Звільнення від оподаткування, про яке йдеться в параграфі 1, застосовується тільки на період часу, необхідний для завершення навчання, практики чи наукових досліджень, за винятком того, що звільнення для навчання або досліджень не поширюється на період, який перевищує п'ять років.

3. Ця Стаття не застосовується до доходів від проведення досліджень, якщо такі дослідження проводяться не в суспільних інтересах, а, головним чином, в приватних інтересах певної особи або осіб.

СТАТТЯ 21 ІНШІ ДОХОДИ

1. Статті доходів резидента Договірної Держави, що виникають будь-де, про які не йде мова в попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються тільки в цій Державі.

2. Положення параграфу 1 не застосовуються до доходів, якщо фактичний власник таких доходів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює або здійснював комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво, чи надає або надавав в тій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і дохід відноситься до цього постійного представництва або постійної бази. В такому випадку застосовуються положення Статті 7 (Прибутки від комерційної діяльності) або Статті 14 (Незалежні особисті послуги) цієї Конвенції залежно від обставин.

СТАТТЯ 22

ОБМЕЖЕННЯ ПЕРЕВАГ

1. Особа, яка є резидентом Договірної Держави та одержує дохід з другої Договірної Держави, матиме право, відповідно до цієї Конвенції, на звільнення від оподаткування в цій другій Державі тільки якщо така особа є:

а) фізичною особою;

б) залученою до здійснення активної комерційної діяльності у першій згаданій Державі (іншій, ніж комерційна діяльність щодо інвестування чи управління інвестиціями, якщо тільки такі види діяльності не є банківською або страховою діяльністю, що здійснюється банком або страховою компанією) і дохід, що виникає в цій другій Державі є пов'язаний з тією комерційною діяльністю або є випадковим до неї;

с) компанією, акції якої продаються у першій згаданій Державі на реальній та регулярній основі через офіційно визнану біржу цінних паперів, або компанією, яка повністю належить прямо або посередньо іншій компанії, яка є резидентом у першій згаданій Державі та акції якої продаються таким чином;

д) некомерційною організацією, яка є в цілому звільненою від оподаткування на дохід в Договірній Державі своєї резиденції за умови, що більш ніж половина власників, учасників або членів, якщо такі є в цій організації, мають право, відповідно до цієї Статті, на переваги, що надаються цією Конвенцією; або

е) особою, яка відповідає двом таким умовам:

i) більше, ніж 50 відсотків акцій кожного класу акцій компанії належать прямо або посередньо особам, на яких поширюються переваги цієї Конвенції відповідно до підпараграфів "а", "с" чи "d"; та

ii) не більше, ніж 50 відсотків валютного доходу такої особи використовується прямо або посередньо, щоб задовольнити зобов'язання (включаючи зобов'язання по процентах або роялті) перед особами, на яких не поширюються переваги, що надаються цією Конвенцією відповідно до підпараграфів "а", "с" чи "d".

2. Особі, на яку не поширюються переваги Конвенції, відповідно до параграфу 1 можуть, проте, бути надані переваги Конвенції в разі, якщо це визначить компетентний орган тієї Договірної Держави, в якій виникає дохід.

3. Для цілей підпараграфу "е" (ii) параграфу 1 термін "валовий дохід" означає валові надходження або, якщо особа залучена до комерційної діяльності, яка включає в себе виробництво та виготовлення товарів, валові надходження, зменшені безпосередніми витратами на оплату праці і матеріалів, які пов'язані з цим виробництвом та виготовленням, та сплачуються або належать до сплати з цих надходжень.

СТАТТЯ 23 МАЙНО

1. Нерухоме майно, про яке йдеться в Статті 6 (Доход від нерухомого майна), яке належить резиденту Договірної Держави та знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватися в цій другій Державі.
2. Рухоме майно, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке резидент Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухоме майно, пов'язане з постійною базою, доступною резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватися в цій другій Державі.
3. Морські та повітряні судна і контейнери, які належать резиденту Договірної Держави і експлуатуються в міжнародних перевезеннях, а також рухоме майно, пов'язане з діяльністю цих морських, повітряних суден та контейнерів, оподатковуються тільки в цій Державі.
4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 24 ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

Відповідно до положень та з урахуванням обмежень законодавства кожної Договірної Держави (як це може бути виправлено час від часу без зміни загальних принципів), кожна Держава буде дозволяти своїм резидентам (та у випадку Сполучених Штатів - їх громадянам) як кредит проти податку на доход, прибутковий податок, що сплачується іншій Договірній Державі такими резидентами (та у випадку Сполучених Штатів - також такими громадянами).

СТАТТЯ 25 НЕДИСКРИМІНАЦІЯ

1. Громадянин Договірної Держави не буде підлягати в другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаним з ним зобов'язанням, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати громадяни тієї другої Держави або третьої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується до осіб, які не є резидентами однієї або двох Договірних Держав.
2. Резидент Договірної Держави, який має постійне представництво у другій Договірній Державі, не буде підлягати в тій іншій Державі більш обтяжливому оподаткуванню, ніж те, яке взагалі застосовується до резидентів тієї другої Держави або третьої Держави, які проводять таку ж саму діяльність, стосовно доходу, який відноситься до постійного представництва.
3. За винятком, коли застосовуються положення параграфу 1 Статті 9 (Асоційовані підприємства), параграфу 4 Статті 11 (Проценти) або параграфу 6 Статті 12 (Роялті), проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються резидентом Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваних прибутків першого згаданого резидента, будуть належати до врахувань за таких же умов, якщо б вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги резидента Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави для цілей визначення оподаткованого капіталу першого згаданого резидента, повинні підлягати врахуванням за таких же самих умов, за яких вони були б зроблені резиденту першої згаданої Держави.

4. Компанія, що є резидентом Договірної Держави, капітал якої повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не буде підлягати в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати інші компанії, які є резидентами першої згаданої Держави (чи належать вони резиденту тієї Держави, чи третьої Держави).

5. Ніщо в цій Статті не буде заважати Договірній Державі стягувати податок, який описано у параграфі 5 Статті 10 (Дивіденди).

6. Положення цієї Статті не будуть тлумачитись як зобов'язання Договірної Держави надавати громадянам та резидентам іншої Держави податкові переваги, які надаються спеціальними угодами громадянам та резидентам третьої Держави.

7. Положення цієї Статті, незважаючи на положення Статті 2 (Податки, на які поширюється Конвенція), будуть застосовуватися до податків будь-якого виду та визначення, які стягує Договірна Держава або її політичний підрозділ, або місцева влада.

СТАТТЯ 26

ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або двох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування всупереч положенням цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свою справу до компетентних органів Договірної Держави, резидентом або громадянином якої вона є.

2. Компетентний орган прагнучим, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу або інших процедурних обмежень, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції. Зокрема, компетентні органи Договірних Держав можуть домовитися:

a) про однакове віднесення доходу, відрахувань, кредитів або видатків резидента Договірної Держави до його постійного представництва у другій Договірній Державі;

b) про однаковий розподіл доходу, вирахувань, кредитів або допомог між особами;

c) про однакове визначення окремих видів прибутку;

d) про однакове застосування правил визначення джерела по відношенню до окремих видів прибутку; та

e) про загальне визначення терміну.

Вони також можуть консультувати один одного для цілей запобігання подвійному оподаткуванню у випадках, не передбачених цією Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в безпосередні контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

СТАТТЯ 27

ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних Держав будуть обмінюватися такою інформацією, яка необхідна для виконання положень цієї Конвенції або внутрішніх законодавств Договірних Держав, що стосується податків, на які поширюється Конвенція, в тій мірі, у якій оподаткування не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується Статтею 1 (Загальна сфера застосування). Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна, так само як і інформація, отримана згідно з внутрішнім законодавством цієї Держави, буде розкрита тільки особам або владі (включаючи суди і органи управління), зайнятим оцінкою, збором або управлінням, примушуванням або судовим переслідуванням чи розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цієї метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і в юридичних рішеннях.

2. Ні в якому випадку положення параграфу 1 цієї Статті не будуть тлумачитися як такі, що покладають на Договірну Державу зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи такі, що відрізняються від законів і адміністративної практики тієї або іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління в тій або іншій з Договірних Держав;

в) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці.

3. Якщо інформація, на яку робиться запит Договірною Державою, відповідає умовам цієї Статті, друга Договірна Держава буде отримувати інформацію, стосовно якої було зроблено запит, у такому вигляді і у такому обсязі, якби податки першої згаданої Держави були податками тієї другої Держави і стягувалися б тією другою Державою. Якщо це спеціально запитується компетентним органом Договірної Держави, компетентний орган другої Договірної Держави буде забезпечувати інформацію відповідно до цієї Статті у вигляді показань свідків та засвідчених копій оригіналів цілих документів (включаючи книги, папери, заяви, звіти, рахунки та записи) в такому обсязі, в якому ці свідчення і документи можна одержати відповідно до законодавства і адміністративної практики тієї другої Держави стосовно її власних податків.

4. Для цілей цієї Статті, ця Конвенція буде застосовуватися, незалежно від положень Статті 2 (Податки, на які поширюється Конвенція), на податки будь-якого виду, що стягуються Договірною Державою.

СТАТТЯ 28

ДИПЛОМАТИЧНІ АГЕНТИ І КОНСУЛЬСЬКІ СЛУЖБОВЦІ

Ніщо в цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних представництв або консульських постів, або найманих робітників консульських установ за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

СТАТТЯ 29 НАБУТТЯ ЧИННОСТІ

1. Ця Конвенція підлягає ратифікації у кожній Договірній Державі, та обмін ратифікаційними грамотами відбудеться у Києві якомога скоріше.

2. Конвенція набуде чинності у день обміну ратифікаційними грамотами. Її положення починають діяти:

а) стосовно податків, що стягуються у джерела з дивідендів, процентів або роялті на суму, сплачену або ту, що кредитується, - в перший день або після першого дня місяця, що йде за місяцем набуття чинності цією Конвенцією;

б) стосовно інших податків - до податкових періодів, - що починаються 1 січня або після 1 січня календарного року, що йде після дати набуття чинності цією Конвенцією.

3. Конвенція між Сполученими Штатами Америки та Союзом Радянських Соціалістичних Республік з питань оподаткування, яка підписана 20 червня 1973 року ("1973 Конвенція"), втрачає чинність, коли положення цієї Конвенції набудуть чинності відповідно до цієї Статті.

4. Якщо будь-які більші звільнення від оподаткування надавалися б особі, яка має право на переваги Конвенції 1973 року, відповідно до тієї Конвенції, ніж відповідно до цієї Конвенції, Конвенція 1973 року, за вибором цієї особи, зберігатиме чинність у повному обсязі протягом першого податкового року, стосовно якого інакше зберігали б чинність положення цієї Конвенції відповідно до положень параграфу 2; або, у випадку, якщо особа вимагає переваг підпараграфу 1 d Статті III Конвенції 1973 року під час вступу у чинність цієї Конвенції, Конвенція 1973 року, за вибором цієї особи, зберігатиме чинність у повному обсязі протягом періоду переваг, передбачених цим параграфом.

СТАТТЯ 30 ПРИПИНЕННЯ ЧИННОСТІ

1. Ця Конвенція залишатиметься в дії до припинення її чинності Договірною Державою. Кожна Договірна Держава може припинити чинність Конвенції в будь-який час після 5 років від дня набуття чинності Конвенцією, шляхом подання не пізніше за 6 місяців через дипломатичні канали попередження у письмовому вигляді про припинення її дії. В такому випадку чинність Конвенції буде припинено:

а) стосовно податків, що стягуються у джерела, до сум, що сплачені або кредитуються, з 1 січня або після 1 січня по закінченню 6-місячного терміну.

НА ПОСВІДЧЕННЯ ЧОГО, ті, що підписалися нижче, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в м. Вашингтоні четвертого числа березня місяця 1994 року у двох примірниках, українською та англійською мовами, обидва тексти мають однакову чинність.

**ЗА УРЯД
УКРАЇНИ**
/підпис/

**ЗА УРЯД
СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ**
/підпис/

ПРОТОКОЛ

При підписаній сьогодні Конвенції між Урядом України та Урядом США про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи та капітал, ті що підписалися нижче, домовилися по нижченаведених положеннях, що складають невід'ємну частину цієї Конвенції.

1. По відношенню до Статті 4

У випадку, коли доход одержується партнерством, трастом, або маєтком, резиденція визначається відповідно до резиденції особи, яка підлягає оподаткуванню по відношенню до цього доходу.

2. По відношенню до Статті 7

а) право Договірної Держави відповідно до Статті 7 оподатковувати резидента іншої Договірної Держави поширюється тільки на прибуток, що відноситься до постійного представництва у першій Державі. Резидент іншої Держави може заробляти доход від більш ніж однієї інвестиції або діяльності; відповідно до Статті 7, доход від будь-якої конкретної інвестиції або діяльності, чи від джерела у першій Державі або ще десь, мусить бути окремо перевірений, щоб визначити, чи може він бути включений до прибутку, що відноситься до постійного представництва у першій Державі.

Якщо прибуток відноситься до постійного представництва, то він визначається на базі дійсних фактів інвестування. Зокрема, прибутки відносяться до постійного представництва тільки якщо прибутки одержані від залучених постійним представництвом активів або діяльності, до якої воно залучено. Прибутки, одержані від інших активів або діяльності, не відносяться до постійного представництва.

Приклад. Компанія-резидент Договірної Держави залучена до видобутку, розвідування та переробки нафти та газу у світовому масштабі. Компанія добуває газ та нафту через свердловини, розташовані в іншій Договірній Державі. Компанія також залучена до розвідувальної діяльності в іншій Державі. Діяльність по розвідуванню нафти та газу не проводиться на бурильному майданчику, не здійснюється персоналом бурильного майданчика, активи бурильного майданчика, не використовуються, та ця діяльність завершується через 6 місяців. Компанія також час від часу надає бурильне обладнання, яке не використовується в розвідувальній діяльності на даний момент, а оренду третій стороні для використання в іншій державі. Відповідно до підпараграфу 2 "f" Статті 5 свердловини, які розташовані в іншій Державі, становлять постійне представництво; прибутки, які відносяться до цього постійного представництва, можуть бути оподатковані в іншій Державі, відповідно до Статті 7. Відповідно до Статті 5, розвідувальна діяльність не становить постійного представництва в іншій Державі, та витрати стосовно цієї діяльності не можуть бути вираховані при визначенні прибутків від свердловин, що належать до оподаткування в іншій Державі. Надання в оренду бурильного обладнання не становить постійного представництва в іншій Державі, і доход від такого надання в оренду не одержується від активів або діяльності бурильного майданчика. Доход від оренди таким чином не оподатковується в іншій Державі.

б) Резидент Договірної Держави, який має постійне представництво в іншій Договірній Державі, може також мати офіси в інших Державах, включаючи основний офіс у першій Державі та офіси у третіх країнах. При підрахуванні прибутків постійного представництва повинні бути взяті до уваги відповідно обгрунтовані платежі третім сторонам від головного офісу та офісів у третіх країнах у межах, в яких ці платежі відносяться до активів або діяльності резидента, як єдиного цілого, та які обгрунтовано розподіляються постійному представництву. Не обов'язково, щоб такі платежі дійсно були компенсовані постійним представництвом основному офісу або офісам у третіх країнах.

3. По відношенню до Статті 10

У випадку дивідендів від Регульованої Інвестиційної Компанії Сполучених Штатів застосовується підпараграф "b", а не підпараграф "a" параграфа 2. У випадку дивідендів від Інвестиційного Треста Нерухомого Майна Сполучених Штатів буде застосовуватися ставка податку відповідно до внутрішнього законодавства.

4. По відношенню до Статті 11

Незважаючи на положення параграфа 1, Сполучені Штати можуть оподатковувати залишок, який включається, по відношенню до Інвестиційного Кондуїту Закладних на Нерухоме Майно ("REMIC") відповідно до внутрішнього законодавства.

5. По відношенню до Статті 14

Податки, які стягуються у джерела в Договірній Державі по ставкам внутрішнього законодавства, будуть повернені своєчасно за заявою платника податків, якщо право збирати зазначені податки обмежено положеннями Конвенції, включаючи Статтю 14.

6. По відношенню до Статті 22

Термін "офіційно визнані біржі цінних паперів" означає Систему NASDAQ, яка належить Національній Асоціації дилерів цінних паперів, Inc. Сполучених Штатів та будь-які біржі цінних паперів, які зареєстровані у Комісії по Біржам цінних паперів США, як національна біржа цінних паперів відповідно до Акта по Біржам цінних паперів від 1934 року, та будь-які інші біржі, погоджені для цього компетентними органами обох Договірних Держав.

7. По відношенню до Статті 24

а) Україна погодилася, що:

i) суб'єкту економічної діяльності, що є резидентом України, та яким щонайменше на 20 відсотків володіють резиденти Сполучених Штатів і корпоративний капітал якого дорівнює щонайменше 100000 доларів США (або еквівалент в українській валюті),

ii) постійному представництву в Україні резидента Сполучених Штатів, або

iii) особі, яка є громадянином або резидентом Сполучених Штатів та яка здійснює діяльність в Україні як підприємець (інша ніж юридична особа),

буде, при нарахуванні податків, на які поширюється підпараграф 1 "b" Статті 2 (Податки, на які поширюється Конвенція), дозволено відрахування відсотків (незважаючи на те, чи сплачуються вони банку чи будь-якій іншій особі та незважаючи на термін займу), відрахування дійсної заробітної платні та інших винагород за особисті послуги (виконані особами іншими ніж підприємець до якого відноситься підпараграф "iii" вище). Базуючись на вищезгаданому, Сполучені Штати погодилися, що такі податки є податками з доходу для цілей Статті 24 (Звільнення від подвійного оподаткування);

b) Двадцятивідсоткове фактичне володіння, яке вимагається в підпараграфі "a" "i", може бути у володінні посередньо резидентів Сполучених Штатів, але тільки якщо посереднє володіння є через резидентів Сполучених Штатів або України.

c) Для цілей цієї статті, американський одержувач дивідендів, відсотків або роялті, які можуть оподаткуватись в Україні відповідно до Статей 10 (Дивіденди), 11 (Проценти) або 12 (Роялті), буде

вважатися таким, що підлягає оподаткуванню, якщо такий одержувач вирішує включати до свого валового доходу, для цілей оподаткування у Сполучених Штатах, суму такого податку, сплаченого в Україні.

d) Обидві сторони погодились, що "фіктивний" кредит або "кредит на суму несплаченого податку" не буде вимагатися для податків, які не були стягнуті як частина стимулюючих програм, відповідно до яких одна Договірна Держава гарантує податкові канікули резидентам іншої Договірної Держави. Однак, Конвенцію одразу ж буде виправлено таким чином, щоб включити положення про кредит на суму несплаченого податку, якщо Сполучені Штати надалі змінять своє законодавство, щоб ввести положення по такому кредиту, або якщо Сполучені Штати досягнуть угоди по положенням про кредит на суму несплаченого податку з будь-якою іншою країною. Розуміється, що такі поправки підлягають ратифікації кожною Договірною Державою.